

[Petra Petersen.]

for samfundet at forebygge end at helbrede. Hvor store udgifterne til hospitals- og sygehjælp skal være, afhænger af, hvordan folkesundheden er; og der opstår også i denne forbindelse spørgsmålet om tabt arbejdskraft i en befolkning, der ikke har den fulde sundhed.

Det er nu 20 år siden, denne lov blev vedtaget, og 18 år siden, den blev ført ud i livet. Min gruppe finder, at denne meget vigtige ordning til fremme af sundheden nu må gennemføres overalt. Vi sagde i samlingen 1947-48, da loven også skulle have været til revision, at vi ikke kunne gå med til, at man blev ved at udskyde revisionen. Hvis man nu ikke gør ordningen obligatorisk, hvis der ikke sker andet end en udskydelse af revisionen, vil vi forbeholde os ved anden behandling at stille ændringsforslag til lovforslaget.

Alfred Jørgensen: Mit parti kan medvirke til gennemførelse af lovforslaget.

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Jeg takker de ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget — det var alle undtagen den kommunistiske ordfører.

Der blev rettet det spørgsmål til mig af det ærede medlem hr. Peter Larsen, om ikke en samordning mellem sundhedsplejersker, skolesundhedsplejersker og hjemmeplejersker var forsøgt. Jo, der er forsøg i gang for tiden i Skanderborg amt, og så vidt jeg er orienteret, vil disse forsøg, når de til sin tid er afsluttet, formentlig falde ud til fordel for en samordning, fordi de vanskeligheder, man tidligere havde, når talen var om samordning, ikke mindst var begrundet i frygten for smitteoverføring fra syge hjem til sunde børn; denne fare er reduceret ganske betydeligt, idet en hel del af de stærkt smitsomme sygdomme, vi dengang havde, praktisk talt ikke eksisterer mere, og derfor er muligheden for en samordning betydelig større nu. Mere kan jeg ikke sige på nuværende tidspunkt.

Det ærede medlem fru Petra Petersen var lidt i tvivl om, hvorvidt formålet med denne lov var nået. Det kan man jo altid være, men når man ser på tallene, synes jeg, man kommer til det resultat, at vi med hensyn til lovens formål: at reducere

dødeligheden blandt spædbørn, i hvert fald er nået meget langt. Om man ville være nået videre, hvis denne lov havde været en tvangslov, stiller jeg mig meget tvivlende over for, og derfor synes jeg, det vil være rigtigt at fortsætte på samme linje som hidtil.

Det ærede medlem spurgte, om jeg vidste noget om, hvorvidt mangel på sundhedsplejersker er årsag til, at vi ikke kan dække landkommunerne, og om man havde anvendt plejersker, der ikke var kvalificerede. Der foreligger for mig ingen oplysninger, som tyder på, at mangel på sundhedsplejersker skulle være årsagen til, at ordningen ikke er gennemført i samtlige kommuner, og der foreligger heller ikke for mig oplysninger gående ud på, at der er benyttet ukvalificerede plejersker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste dag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i loven om den fælleskommunale udligningsfond. (Vedrørende tilskud til skoleudgifter).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1485, fremsættelsen i tidenden sp. 2858).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Det foreliggende lovforslag går ud på, at det tilskud, der af den fælleskommunale udligningsfond ydes kommunerne til dækning af skoleudgifterne, skal reguleres i overensstemmelse med prisudviklingen.

Sidste gang en lignende regulering fandt sted, var i 1954, for en 3-årig periode, og med denne måneds udgang er perioden udløbet. Det er derfor naturligt, at en ny regulering må finde sted for de kommende 3 år. Det maksimale tilskud pr. undervisningspligtigt barn udgjorde efter 1954-loven 120 kr., og det foreslås nu forhøjet til 145 kr. Jeg tror, kommunerne vil være tilfreds med denne forhøjelse.